

alia ponit. In triū ē auctoritas ap̄li. i. ad
Abimot. 2°. B° dicēdū q̄ ad orationē triā
requirūt. quorū primū ē: ut orans accedat
ad deū quē orat: qđ signatur noīe orōis: qđ orō
ē ascensus itellect̄ i deū. 2° regriſ petitiō q̄
signatur noīe postulatiōs sine petitiōs ut ali
quid pponat determinate: qđ qđ nominat
proprie postulationē sine ideterminate ut cū
q̄s petit iuuari a deo: qđ nolant supplicatio
nein sine solū factū narret: b̄ illud Joh. xi.
Ecce quē amas infirmat: qđ vocat iſinuato
nē. 3° regriſ rō ipetrādi qđ petet. t̄ B uel ex
pte dei uel ex pte petentis. Rō qđ ipetrān
di ex pte dei ē ei. ficitas pp̄i quā petim̄ erau
diri: fm̄ illud Daniel. 9°. Prop̄ temetipsū in
cling de me aurē tua. t ad h̄ ptinet obsecra
tio q̄ ē p̄ sacra ɔtestatio: sicut cū dicim̄ p̄ na
tuitate tuā libera nos dñe. Rō vō ipetrān
di ex pte petentis ē grārū actio: qđ de accepti
beneficijs grās agentes meremur accipere
potiora: ut i collecta dicis. t iō dicit glo. i. ad
Abimot. 2° q̄ i missa obsecratōs sunt que
pcedūt cōsecratōe i ḡbus qđā sacra cōmēo
ran̄. orōnes sūt in ipsa cōficatione in qua
mens magie d̄ eleuari in deū. postulatiōes
autē sūt in sequentiōb̄ petitionib̄. grārū ac
tiones in fine. In pluribus etiā eccl̄ie col
lecti h̄ q̄tuor pnt attēdi sic i collecta trinita
tis qđ dicis: omnipotens sempiterne de. p
tinet. ad orōnis ascensiō i deū qđ dicis: q̄ de
disti famulis tuis t̄c. ptinet ad grārū actōe
qđ dicis: p̄sta q̄sum̄ t̄c. pertinet ad postula
tionē. qđ in fine ponis: p̄ dñm nr̄m t̄c. perti
net ad obsecrationē. In collationib̄ autē
patrū dicis q̄ obsecratio ē iplozatio p̄ccis
oro cū aligd deo vouemus. postulatio cū p
alys petim̄. sed p̄m̄ melī ē. Ad primū ḡ
dō q̄ obsecratio nō ē adiuratio ad compel
lēdū qđ prohibet: s̄z ad m̄iam iplozandum.
Ad sc̄dū dō q̄ oro cōiter sumpta icludit
oia q̄ bic dicunt. s̄z fm̄ q̄ alia diuiditur im
portat p̄prie ascensiō in deū. Ad tertiū dicē
dū q̄ in diversis preterita precedunt futura
sed aligd vñū t̄ idem prius est futurū q̄ sit
preteritum. t̄ ideo gratiar̄ actio de alys bñsi
cys precedit postulationē aliorum benefici
orū: s̄z idē bñficiuz prius postulat. t̄ ultimo
cū accepti fuerit deo grē agunt. postulatiō
nē at̄ pcedit oro: p̄ quā accedit ad eū a q̄pe
timus. orōem at̄ pcedit obsecratio: qđ ex ɔsi
deratōe dñe bñital ad eū audem̄ accedē.

Einde ɔside
Drandū ē de exteriorib̄ acti
bus latrie. Et p̄ de adora
tione: p̄ quā aliq̄ suū corp̄
ad deū venerandū exhibet.
2° de illis actibus qđ aligd de reb̄ ext̄o
ribus deo afferet. 3° de actib̄ qđ ea q̄ dei se
assumunt. Circa p̄m̄ q̄rū triā. 1° p̄ vtr̄
adoratio sit act̄ latrie. 2° vtr̄ adoratō im
portet actū iteriore l̄ ext̄o. 3° vtr̄ ado
ratio regrat definitionē loci.

Ad primū sic proce
dif. Videntur q̄ adoratio nō sit actus latrie
sine religiōis. Cult̄. n. religiōis soli deo obe
tur: s̄z adoratio nō obes soli deo. legiſ enim
Heb. 18°. q̄ Abrahā adorauit angelos. Et 3°
Reg. p̄. v̄r̄ q̄ Nathan p̄pheta ingressus ad
regē David adorauit eū p̄m̄ in trāz. ḡ ado
ratio nō ē act̄ religiōis. P. Religiōis cul
tus debetur deo prout i iplo btificam̄: ut
p̄z p̄ Aug. xi. de cuius. dei. 13 adoratio debet ei
rone maiestatis: qđ super illud p̄s. Adorate
dñm in atrio sc̄dū. dicit glo. d̄ his atrijs ve
nit i atriu vbi maiestas adorat. ḡ adoratio
nō ē act̄ latrie. P. Uni religiōis cult̄ tri
bus p̄sonis debet. nō autē vna adorazione
adoramus tres p̄sonas s̄z ad invocationem
triū p̄sonar̄ singularē genuflexim̄. ḡ ado
ratō nō ē act̄ latrie. H̄z h̄ qđ Math. 4°
iducit. Dñm deum tuuiz adorabis t̄ illi so
li seruies. B° dicendū q̄ adoratio ordina
tur i reuerētiā ei. q̄ adorat. Manifestū ē at̄
ex dictis q̄ religiōis p̄priū ē reuerētiā deo
exhibē. vñ adoratō q̄ de adorat ē religionis
act̄. Ad p̄m̄ ḡ dō q̄ deo debet reuerē
tia. p̄p̄ ei excellētiā q̄ aligd creatur̄ cōica
tur nō fm̄ eq̄litatē: s̄z fm̄ quādā participatō
nē. t̄ iō alia veneratione veneramur deū qđ
ptinet ad latriā. t̄ alia venerationē q̄dā excel
lentes creaturas qđ ptinet ad omnia d̄ q̄p̄ di
ces. Et q̄ ea q̄ exteri agūt signa sūt iterio
ris reuerētie. q̄dā ext̄o za ad reuerētiā p̄ti
nentia exhibētur excellētib̄ creaturis int̄ q̄
maximū ē adoratio s̄z aligd ē qđ soli deo ex
hibet. s̄z sacrificiū. vñ Aug. diē xl. de cuius. di
Multa d̄ cultu dño v̄surpata s̄z q̄ honorib̄
ōferūt hūanis sine hūilitate nimia sine adu
latiōe pestifera. ita tñ q̄ ḡea deserūt hoīet
habētur qui dicuntur colendi t̄ venerandi

si at multum eis additur et adorandi: quod vero sa
ctificandum celsuit nisi ei quem deum aut sciuit
aut putauit qui finxit. sed reverentia ergo quam crea
ture excellenti debet. **N**athanael adorauit David
semper reverentiam quam debet deo. **M**ardonius
noluit adorare Aman. tamen ne honorum
dei transferret ad homines: ut dominus Hester. 3. et si
militem suam reverentiam debita creature excellente
ti Abraham adorauit angelos: et est Iosue ut
legit Iosue 5. quis possit intelligi quod adora
ueritatem adoratio latre dei quam in persona angelorum ap
pareat et loquatur. scilicet at reverentiam quam debet
deo prohibetur est Iohannes angelum adorari Apcl.
viii. tu ad ostendendum dignitatem hominis quam ade
ptus es per christum: ut angelis equetur. **V**nde ibi
subdit. **C**onservetur tu et fratrum tuorum et tu etiam
ad exclusum idolatrie occasione. **T**u sibi
tur deum adorari. **A**d secundum dicitur quod sub ma
iestate domini intelligitur omnis dei excellencia. ad
quam pertinet quod in ipso sicut in summo bono trahi
camur. **A**d tertium dicendum quod quia una est excel
lentia trium personarum. unum honor et reverentia
eis debetur. et per unitam unam adoratio: in cuius signa
legitur de Abraham Henr. 18. quod tres in
tri ei apparuerunt: adorans unum alloguntur dicens
domini inueni gratiam tecum. **T**errena autem genusflexio
signum est in unitate personarum: non aut diversitas ado
rationum.

Ad secundum sic pro
cedit. **V**ide quod adoratio non importat actionem
corporalem. dicitur. n. Ioh. 4. Terci adorato
res adorabunt patrem in spiritu et veritate. sed id
quod sit in spiritu non pertinet ad corporalem actionem. quod ado
ratio non importat corporalem actionem. **P**ropter
adorationis ab oratione sumit. sed in oratione principali
ter consistit in interiori actu: sed illud. i. ad Cori
14. Quod in spiritu: orabo et in spiritu. quod adoratio ma
xime importat spiritualis actionem. **C**orporales ac
tus ad sensibile cognitionem pertinet. deum autem non
attinimus sensu corporis: sed metis. quod ado
ratio non importat corporalem actionem. **S**ed hoc est quod su
per illud Pro. 20. non adorabis ea: neque coles
dicit glo. Nec affectu colas: nec spe adores
Dicendum quod sicut Damas. dicit in. 4. li. quod
ex duplice natura compotiti sumus. intellectuali
s. et sensibili. duplice adorationem deo. offerimus. s. spirituali quod consistit in interiori mentis
devotione. et corporale quod consistit in exteriori cor
poris humiliacione. Et quod in omnibus actibus latre
id quod est exterior reservet ad id quod est interior sicut ad

principali. non ipsa exterior adoratio fit proprieta
teriore ut videlicet per signa humilitatis que
corporaliter exhibemus excusat non affectus ad lib
eritudinem se deo: quod conatur nobis ut per sensibilia
ad intelligibilia procedamus. **A**d primum
quod dicitur quod est adoratio corporalis in spiritu sit in quantum
ex spirituali devotione procedit et ad eam ordinatur.
Ad secundum dicitur quod sicut oratio primordialis est
quae in mente. secundario autem verbis exprimitur
ut secundum dictum est. ita etiam adoratio principalis qui
est in interiori dei reverentia consistit. secun
dario autem in quibusdam corporalibus humilitatis si
gnis sicut genuflexionis nostram infirmitatem
designantes in comparatione ad deum. posterni
mus autem nos quod profientes nos nihil esse ex
nobis. **A**d tertium dicitur quod et si per sensum deum at
tingere non possumus. per sensibilia tantum signa mens
nostra provocat ut tendat in deum.

Ad tertium sic proce

ditur. **V**ide quod adoratio non regnat determinatum
locum. dicitur. n. Ioh. 4. Venit hora quando neque
in monte sed neque in iherosolymis adorabitur
pater. **E**t ad rationem videtur esse et de aliis locis. quod
terminatus locus non requirit ad adorandum.
Propter adoratio exterior ordinatur ad interior
re. **I**terior adoratio fit ad deum: ut ubique existet.
quod exterior adoratio non regnat determinatum
locum. **P**ropter id deus est qui in novo et veteri
testamento adoratur: sed in veteri testamento fi
ebat adoratio ad occidente. nam ostium tabernacu
li respiciebat ad orientem ut habetur Exo. 20. quod
eadem ratio est in sancto deum adorare ad occiden
tem. si aliquis locum determinat regreditur ad adorandum.
Sed hoc est quod dicitur Isa. 56. et inducit Joh. 2.
dominus mea domus orationis vocabis. **P**ropter dicitur
quod sicut dictum est: in adoracione principalior est inter
ior deuotio mentis. secundarij autem est quod pertinet
ad corporalia signa. mens autem interior
prehendit deum qui non est per se in aliquo loco: sed cor
poralia signa necessaria sunt quod in determinato loco et
situ sunt. et non determinatio loci non regreditur ad ado
rationem principalem quod sit de necessitate ipsius: sed
semper quadruplicem debeat: sicut et alia corporalia si
gna. **A**d primum quod dicitur quod dominus per illa via
nunciat cessationem adoracionis tam in ritu
iudeorum adorantium in iherusalem. quod est in ritu
samaritanorum adorantium in monte garizim: neque
non ritus cessavit veniente spirituali euangelio vi
tate: secundum quam in omni loco deo sacrificatur: ut dicit
Malach. p. **A**d secundum dicitur quod determinatus

locus eligit ad adorandum: nō pp̄t deū q̄ adoratur: q̄i loco cōcludat: s̄z prop̄t ipsos adorātes. Et b̄ triplici rōne. p̄ qdē pp̄t loci secratōne ex qua sp̄iale deuotione cōcipiūt adorantes ut maḡ exaudiant̄: sicut p̄ ex adoratōne. Salom̄is. 3. Regl. 82. propter sacra mysteria et alia scitatis signa q̄ ibi st̄inet. 3. pp̄t cōcursū multorum adorant̄ er q̄ sit oīo magis exaudiibil̄: s̄z illō. Math. 18. Unde sūt duo vel tres cōgregati i noīe meo: ibi sū ego i medio eorū. Ad tertium dicendum q̄ fin q̄n dam decentiā adoram̄ versus orientē. p̄ q̄ dē pp̄ter oīne maiestatis iudiciū qd̄ nobis manifestat̄ i motu celi q̄ ab oriente. 2. pp̄t paradiſū i oriente cōstitutū: ut legit̄ Gen. 2. fin litterā septuagita iterpiū: q̄i q̄ram̄ ad paradiſū red̄ re. 3. pp̄t xp̄m q̄ ē lux mundi. et oriens nominatur Zach. 6. Et q̄ ascendit sup celū celi ad orientē. et ab oriente ēt expectat̄ ventur̄ fin illi. ad Math. 24. Sicut fulgur exit ab oriente et paret vīc̄ i occidētē. ita erit et āchentus silv̄ hōis.

Einde cōside

Drandū est b̄ actib̄ q̄bus ali que res exteriores deo offere rūt. Circa q̄s occurrit duplex cōsideratio. 1. p̄ qdē de his q̄ deo a fidelib̄ dant̄. 2. de votis quib̄ ei aliq̄ p̄mittūt. Circa p̄mū cōsiderandū ē de sacrificiis: oblatōibus: primitiis: et decis. 3. Circa sacrificia q̄runt̄ q̄tor. 4. p̄ vtr̄ offerre deo sacrificiū fit de lege nāe. 2. vtr̄ soli dō sit sacrificiū offerēdū. 5. vtr̄ offere sacrificiū fit sp̄alis act̄ virtutis. 4. vtr̄ oīes teneat̄ ad sacrificiū offerendū.

Ad primū sic proce
ditur. Videlur q̄ offerre sacrificiū deo nō sit de lege nāe. Ea. n. que sūt iuris nālis: cōia s̄ apud oīes hoīes: nō āt b̄ contigit circa sacrificia. nā qdā legum̄ obtulisse i sacrificium panē et vinū: sicut de melchisedech dī Gen. 14. qdā b̄. qdā dō alia ut alalia. q̄ oblatio sacrificiorum nō ē de iure naturali. P. Ea q̄ sūt iuris nālis oīes insti fuauerūt: s̄z nō legit̄ b̄ Isaac q̄ sacrificiū obtulerit: neq; etiā de Adā. de q̄ mī dī sap̄. x. q̄ sap̄a eduxit eū a delicto suo. q̄ oblatio sacrificiū nō ē de iur nāli. P. Auḡ dī. x. de ciui. dei. q̄ sacrificia i quadā significatiā offerūt. voces at q̄ s̄

peipua inter signa: sicut idez dīc in li⁹ de doctrina xp̄ana: nō signū nālit̄: s̄z ad placitū fin p̄lm̄. q̄ sacrificia nō sūt de lege nāli. 5. ē q̄ i qualib̄ etate et apd̄ q̄slibet hōiūz natōnes sp̄ sūt aliq̄ sacrificiorū oblatō: qd̄ aut̄ ē apud oīes videt̄ nāle ēē. q̄ et oblatio sacrificiū ē de iure nāli. 6. dicenduz q̄ nāl̄ rōdictat hōi p̄ alicui supiori subdat̄ propter defectus q̄s in seipso sentit: in q̄b̄ ab aliq̄ supiori eget adiutari et dirigi. et q̄qd̄ illō sit b̄ ē qd̄ apud oīes dicis de. Sicut at i rebus nākbus nālit̄ iseriora superioribus subdūt: ita ēt nālis rōdictat hōi fin nāle inclinatio nē: ut ei qd̄ ē supra hōiez: subiectōez et hono rē exhibeat fin suū modū. Est at modus cōueniēt hōi ut sensibilib̄ signis vtaf ad aliq̄ exprimenda: q̄ ex sensibilib̄ cognitionē ac cipit. et iō ex nāli rōne pcedit q̄ hōi bus das sensibilibus reb̄ vtaf: offerens eas deo in si gnum debite subiectōis et honoris s̄z sūt dinē eorūz q̄ dīni suis aliq̄ offerūt i recognitiōne domini. b̄ at pertinet ad rōne sacrificiū. et iō oblatio sacrificiū p̄tinet ad ius nāle.

Ad primū q̄ dicēdū q̄ sicut supra dīcī ē aliqua i cōi sūt de iure nāli: q̄rū dēcīmārōes sūt dī iure positivo: sicut q̄ malefactores puniānt̄ hōi lex nālis: s̄z q̄ tali pena uel tali puniāntur ē ex cōstitutōe dīna uel būana. s̄līc̄ etiā oblatio sacrificiū in cōi ē de lege nāli. et iō in b̄ oīes cōueniūt. s̄z dēcīmātō sacrificiū ē ex istitutōe būana uel dīna. et iō i b̄ offērunt. Ad secundū dō q̄ Adā et Isaac sicut et ali iusti: deo sacrificiū obtulerunt fin sui tēporis cōgruētiā: uīp̄z p̄ Greg. qui dicit q̄ apud antiquos q̄ sacrificiorū oblatōes ēmittebas pueris p̄ctī originale: nō tñ de oīb̄ iustorū sacrificiis sit mētio in scriptura: s̄z so lā de illis circa q̄ aliqd̄ spāle accidit: p̄t tñ ēē rō quare Adā nō legit̄ sacrificiū obtulisse: ne q̄ i ipo notafo origo p̄ctī. simili et in eo sanctificatōis origo signare. Isaac vō significalit̄ xp̄m inēstū ipse oblat̄ ē in sacrificiū vñ nō oporebat ut signet̄ quasi sacrificium offert̄. Ad tertiū dō q̄ significare cōcept̄ suos ē hōi nāle: s̄z dēcīmātō signorū est s̄z būanū placitū.

Ad secundū sic pro
cedit. Videlur q̄ nō solū sumo deo sit sacrificiū offērēdū. Cū. n. sacrificiū dō offērē dōbeat videlur q̄ oībus illis sit sacrificium offērēdū